ANUL I No. 16 — 4 PAGINI 2 LEI — Vineri 8 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente: Un an 500 lei; 6 luni 250 lei; P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

SFÂNTA BISERICĂ ROMÂNEASCĂ IN BASARABIA

Neamul românesc a ştiut întotdeauna să învingă vitregia vremurilor şi prin sfânta noastră biserică ortodoxă şi-a păstrat fiinţa, fie că luptam cu rafinamentul iezuitic al catolicilor, fie că ne opuneam, cu îndârjire, câte unui general moscovit, care, lepădând uniforma, pintenii şi pistoalele dela brâu, îmbrăca camilavca pravoslavnică şi se ungea ca episcop al Chişinăului.

Imediat după anul răpirii 1812, ruşii au căutat să introducă limba rusească şi limba slavă în biserică. Până la 1878 n'au putut s'o facă decât foarte încet.

Grija lor cea mai de căpetenie s'a concentrat asupra clerului basarabean. Pe preoţi au căutat să-i înveţe ruseşte, ca prin ei să înveţe şi poporul.

După 1878, deci după ce se-au fost furate şi cele trei judeţe dela miazăzi: Cahul, Bolgrad şi Ismail, episcopul rus Pavel Lebedev, înfocat patriot, a căutat să facă rusificarea cât mai repede. El a adus, de peste Nistru, pusderie de preoţi ruşi. Stareţii mânăstirilor noastre, vechi ctitorii de voevozi moldoveni, au fost isgoniţi din locurile lor şi înlocuiţi cu elemente ruseşti.

In interiorul mânăstirilor s'a creat o nouă regulă: strana din dreapta a fost rezervată ruşilor, iar bieţii moldoveni au fost isgoniţi la strana din stânga.

Numeroşi preoţi moldoveni au fost îndepărtaţi din biserici, pe unii licenţiindu-i, iar pe alţii scoţându-i la pensie.

Episcopul Lebedev este acela care a hotărât ca toate condicele bisericilor să nu mai fie scrise în străvechea limbă moldovenească, ci numai în ruseşte.

Tipografia de cărţi moldoveneşti a fost închisă de acelaş episcop.

Toţi episcopii Basarabiei, care au urmat lui Pavel Lebedev, au continuat măsurile de silnică rusificare.

Totuşi moldovenii noştri au ştiut să reziste tuturor persecuţiunilor. Intr'un raport, către Sinodul rusesc, din Martie 1900, episcopul rus al Chişinăului afirmă:

„In multe parohii din Basarabia, poporul pravoslavnic este compus numai din moldoveni, cari ştiu numai limba moldovenească şi nu înţeleg deloc limba rusească şi limba slavă bisericească. Aceşti moldoveni sunt setoşi de învăţătură bisericească, de creştinească povăţuire şi de mângâiere prin cuvânt tipărit. Este mare nevoe de tipăritură moldovenească, care să mulţumească setea moldovenilor de cuvânt creştinesc. Acum moldovenii sunt lipsiţi de putinţa de aşi mulţumi nevoile lor creştineşti".

In urma acestui raport s'a încuviinţat câtorva preoţi moldoveni să tipărească şi să scrie cuvinte de propovăduire creştinească în frumosul grai moldovenesc.

Această învoire n'a durat prea mult, căci foarte curând a venit la Chişinău faimosul episcop rus Serafim. El trimite Sinodului din Petersburg un raport în care spune: „La numirea mea la Chişinău mi s'a arătat că preoţii moldoveni caută să facă slujba bisericească în limba moldovenească, să scrie cărţi în limba lor, să facă cântările pe limba şi în felul lor, să înveţe poporul în moldoveneşte. Aceasta este spre despărţire de noi.

Moldovenii fac un partid separativ, iar eu voi lupta împotriva separatiştilor moldoveni".

Lupta lui Serafim contra elementului naţional băştinaş este aprigă, deşi el scrie: „Poporul nu ştie deloc limba rusească, când slujba se face în slavoneşte. Moldovenii stau şi nu înţeleg nimic, apoi nu mai vin la biserică, se opresc în desvoltarea lor religioasă, cad în păcate şi superstiţii".

Prin silnicie şi prin bunuri pământeşti, ruşii au reuşit, în mare măsură, să rusifice clerul din Basa-

(Continuare în pag. II-a)

Rolul României în Europa nouă

Acum câteva luni, un ziar german, „Berliner Boersen Zeitung" a consacrat un număr special României. Cu acest prilej, d. Manfred von Killinger, ministrul Germaniei la Bucureşti a spus că „România este o piatră de temelie a Europei noui".

Cuvintele acestea, foarte preţioase din partea unui diplomat, cunoscut prin prudenţa şi măsura funcţiunii sale, sunt complectate astăzi, prin alte precizări, pe care d. Manfred von Killinger, le face în revista germană, „Muncă şi bucurie".

D-sa subliniază dela început faptul, de o extraordinară importanţă istorică, „România se găseşte astăzi în luptă pentru o Europă nouă, alături de Germania." Noi nu suntem absenţi din marea prefacere istorică a acestei vremi, că participăm fectiv la ea, având un rol bine precizat. Noi ajutăm Germania, cea mai mare forţă militară a lumii, să creeze o nouă Europă. Nu suntem nici departe de această luptă a ei, nici n'o ajutăm numai cu simpatia. Rolul nostru este activ şi se manifestă cu plenitudine, pe planul economic şi militar. Acum o lună şi mai bine, în o dârză hotărîre, am luat armele alături de ea, împotriva inamicului comun, bolşevismul. Solidaritatea aceasta de arme, este de natură să consolideze pentru totdeauna, legăturile noastre cu Germania şi încrederea pe care Marele Rich, o pune în noi.

„România — spune mai departe d. von Killinger, — preţiosul partener economic al Germaniei, a devenit un aliat al Reichului şi al politicei Axei, începând din toamna anului trecut, dela reorganizarea internă a Statului, sub conducerea prevăzătoare a Generalului Antonescu".

Aceste mari adevăruri, scrise de ministrul Germaniei la Bucureşti şi care este un mare prieten al nostru, trebuesc subliniate pentru importanţa lor deosebită. Suntem un preţios partener al Germaniei pe planul economic şi un aliat politic al Reichului şi al politicei Axei, — iată poziţia noastră, de o categorică însemnătate. Ce însemnează ca adevăr această poziţie a noastră, se poate vedea uşor, din rezultatele pe care le-a dat această politică. Alături de Axă, România a devenit un stat sigur de sine, fără grija vreunei primejdii, cu graniţele mărite prin război şi cu siguranţa vieţii de mâine. Alte state, care prin lipsa de înţelepciune a conducătorilor, nu s'au aliat politicei Axei, sunt astăzi drept unelte ale politicei Angliei sau Rusiei, împotriva Germaniei. Deaceea, pedeapsa le-a fost cruntă. In schimb România, care prin sinceritatea şi fermitatea politicei sale, este alături de Axă, se bucură astăzi de o mare încredere şi de un mare rol — mai ales în actualul război — iar soarta ei este strâns legată de soarta Germaniei.

Meritul aprecierii noastre de Axă, care ne fixează o poziţie atât de favorabilă în Europa, revine Generalului Antonescu, după cum bine precizează d. Ministru von Killinger. Generalul este omul în care Germania are toată încrederea. El a reorganizat statul şi l-a întărit, iar ca cum, Fuehrerul Adolf Hitler, în semn de încredere şi recunoaştere a meritelor lui militare, i-a încredinţat comanda armatelor germano-române dela Nistru. In viaţa şi desvoltarea României meritul Generalului Antonescu va fi dintre cele mai mari, fiindcă el a fixat României, drumul cel mai bun al politicei externe, care este alături de Axă.

In ceeace priveşte viitorul României, el depinde de două fapte importante: prăbuşirea Angliei şi a Rusiei. Amândouă vor veni repede şi iremediabil. Anglia nu ne-a înţeles niciodată şi ne-a exploatat economiceşte totdeauna. Ea ne obliga să facem o politică economică alături de ea, atunci când interesele noastre economice erau alături de Germania.

In ceeace priveşte Rusia, ea ne-a ameninţat direct existenţa. Ne-a răpit Basarabia şi a voit să ne răpească şi mai mult. A stat ca o paiaţă la graniţă, la Răsărit şi Miazănoapte, cu gând de jaf şi crimă.

Astăzi, amândouă aceste puteri uzurpatoare, sunt la pământ. Armatele române, alături de cele germane, lucrează pentru nimicirea lor. Sfârşitul acestei acţiuni „va duce România — spune d. von Killinger — spre un viitor care generează poporului român o desvoltare rodnică şi complectă, pe un continent consolidat, sub semnul fericit al muncii şi al muncii".

De obiceiu, diplomaţii germani sunt foarte măsuraţi în vorbă, deoarece ei îşi ţin cuvântul. Germanii sunt un popor de cavaleri şi pentru ei, cuvintele, au preţul unui angajament. Dacă în aceste cuvinte, d. von Killinger, se exprimă atât de elogios faţă de România, aceasta se datoreşte importanţei care ni se acordă în cadrul Axei cât şi faptului că d-sa se adresează unor prieteni şi unor aliaţi, faţă de care nu formulele de politeţă sunt esenţiale, ci sufletul din care pornesc.

Trebue să recunoaştem, că prin muncă şi jertfă alături de Axă, ne-am câştigat încrederea Germaniei, şi prin aceasta viitorul nostru este asigurat.

Ostaş român scrutând zarea, în aşteptarea inamicului

CINSTIREA CE LI SE CUVINE

Am văzut mai zilele trecute o întâmplare, care m'a umplut de bucurie şi care socot că se cuvine să o împărtăşesc şi altora. Ieşise să se plimbe pe străzile unui frumos orăşel de munte, unde fusese trimis să se odihnească şi să întremeze, un tânăr ofiţer vindecat de pe urma rănilor căpătate pe front. Mâneca stângă a tunicei îndoită sub un ciont de braţ, arăta jertfa lăsată pe altarul Sfânt al Patriei. Era tânăr-tinerel ofiţerul şi pe chipul lui palid de lipsa sângelui dăruit flutura un zâmbet de nevinovată mândrie. Aşa trebuie că zâmbea când ferestrăul chirurgului scrijela în os, ca să desprindă mâna rămasă nevrednică. Parcă spunea: „Mai am o mână, ca să lupt cu toată tinereţea mea neprihănită pentru a-mi apăra Ţara".

Şi lumea se dăduse laoparte în calea lui, privind cu dragoste şi admiraţie eroul. Un domn bătrân, cu mustaţa albă cât vrabia sub nas şi cu un cap de leu nebiruit sub cuşma albită de ani a părului, s'a oprit însă în faţa ofiţerului, l-a salutat cuviincios şi i-a grăit:

— „Eu sunt generalul R. — Dă-mi voie, camarade, să te felicit şi să te sărut."

Iar acolo în lumina soarelui care năvălia din culmile încoronate de verdeaţa crudă a brazilor, s'au strâns la piept un unchiaş şi un copil, ostaşi amândoi şi amândoi, la vremea lor, eroi. Generalul a plecat apoi în calea lui, cu ochii umezi, dar capul lui de leu, parcă şi mai dârz.

A fost această întâmplare o mărturie pentru cinstea ce se cuvine să dăm celor ce şi-au jertfit carne din carnea lor pentru Ţară. Şi lumea a înţeles pilda. Eroii acestui războiu sfânt vor avea parte de toată recunoştinţa şi dragostea naţiunei, fiindcă naţiunea a suferit şi suferinţa a purificat-o pentru o mai înaltă şi mai nobilă înţelegere a vieţii. România care se zămisleşte acum din dăruirea neprecupeţită a ostaşului român este ţara înoită a acestor eroi. Generalul Ion Antonescu a proclamat-o aceasta cel dintâi, când hotăra, nu de mult, ca marii răniţi ai războiului să nu mai fie lăsaţi de izbelişte, să li se dea o uniformă demnă de faptele lor şi cele cuvenite unei vieţi respectabile şi ferită de lipsuri.

Căci aşa se cuvenea să fie, într'o ţară unde sunt oameni, unde dreptatea e dreptate şi cinstea e cinste şi unde datoria împlinită îşi are răsplată pe măsură.

Cucu I. Dumitru

INAINTE, MEREU INAINTE

Trupe germane pe frontul român

ROMÂNIA, ANGLIA ŞI RUSIA

Observaţii pe marginea unui document

Presa românească a publicat zilele trecute, cuvântarea Generalului G. A. Greenly, şeful misiunei britanice, ţinută la Cotnari, la 15 Mai 1919, ofiţerilor români din armata care a izgonit bolşevicii din Bucovina, Basarabia şi Polonia Meridională.

„Domnilor ofiţeri, aveţi în soldatul d-voastră şi în ofiţerul d-voastră, cea mai preţioasă armă, care trebue astăzi în luptă: este sufletul lor.

Numai sufletul ostaşului român a putut şi va putea sustine pe aceşti bravi luptători români, cari prin vrednicia lor au făcut o cantitate de lucrări aşa de mare, încât am rămas înmărmuriţi, cu toate că aceşti ostaşi au învins nevoi supra omeneşti. Figura lor veselă şi voioasă îmi dă proba mulţumirii lor sufleteşti, că îşi pot face datoria. Din nenorocire, răsboiul nu a încetat pentru Dvs..... **dar azi nu apăraţi cu piepturile bravilor ostaşi români cauza D-vs. proprie, ci cauza Europei întregi contra primejdiei distrugătoare a bolşevismului.**

Apreciem toţi sacrificiile ce faceţi şi **privirile pline de nădejde ale Europei întregi sunt asupra Dvs.**

In numele aliaţilor, în special al ţării mele, vă exprim admiraţiunea şi vă aduc mulţumiri pline de recunoştinţă.

Beau în sănătatea M. S. Regelui Ferdinand I şi pentru propăşirea României Mari".

Mărturisirea înaltului personagiu britanic are o deosebită însemnătate, atât pentru explicarea prezenţei noastre în actualul conflict, cât **şi, mai ales,** pentru explicarea atitudinei noastre faţă de Anglia.

România se găseşte astăzi, în plin marş de nimicire a bolşevismului şi de apărare a fruntariilor ameninţate din Răsărit.

Istoria noastră abundă de eroismul purtat de oştile româneşti pe tot întinsul graniţelor răsăritene. Ele au fost scutul de care s'au sfărâmat toate încercările asiatismului uzurpator. Chiar şi atunci, când condiţiunile politice internaţionale au determinat vre-o incidentală apropiere a Românilor de colosul rusesc care sub unele regimuri, demne de tot dispreţul, caută să năvălească spre sud-est, oştirile române au fost acelea care au demascat la timp intenţiile şi l-au întors ruşinat spre stepele natale. Perfidia şi lăcomia moscovită au fost şi sunt argumentele esenţiale ale acestei expansiuni.

In epoca regalităţii româneşti nu cunoaştem nici un caz care să infirme afirmaţia noastră. Tânăra armată românească, de pildă, a Regelui Carol I, care abia rezolvase marile ei probleme — de disciplinare, organizare şi înzestrare — a fost aceea care, la stăruitoarele cereri ruseşti, a operat în văile Iskerului şi a Vidinului, a luat reduta Griviţei şi a insistat să lupte independent la Rahova şi Vidin, pentru a o salva dela o distrugere sigură.

Cu toate acestea, intuiţia politică şi concepţia militară a Regelui Carol I — pe care o luminează cu competenţă Generalul Radu Rosetti în Arhiva româ-

(Continuare în pag. II-a)

SCHIMBAREA LA FAŢĂ

Sărbătoarea schimbării la faţă aminteşte în fiecare an de un fapt petrecut în intimitatea divină de acum două mii de ani şi numai rare ori se întâmplă aevea pe pământ. Pentru schimbarea la faţă a popoarelor, istoria pledează numai din epocă în epocă şi numai când, aceeaşi călăuzire divină întinde destinului oblăduirea ei spre dreptate. Poate lucrul acesta se petrece cu noi românii şi în deosebi cu imensele stepe ale răsăritului întunecate până la nefiinţă.

In 1917, când pentru dreptatea noastră istorică se creia un vad de noi aşezări, pentru fraţii noştri din Transnistria şi pentru întregul popor rusesc îmbolnăvit de votcă şi de făgăduinţi, începea cea mai cumplită îngenunchere istorică, cunoscută în istoria popoarelor. Haosul roşu copleşea credinţa, stăpânea pe deasupra voei, prigonea, schingiuia şi ucidea în numele iadului, în numele unui proletariat pentru care apocalipsul era un fel de destin al lui de împlinit, fără de care nici o existenţă politică nu avea un anume sens. Duşman al lui Dumnezeu şi al civilizaţiei, domnia Măriei Sale Proletariatul a întins o coardă până la tensiune finală, când sesizarea începe să se distrame în nefiinţă. Poporul, o turmă imensă peste întinsuri de stepe, cavalcada cu inconştienţa şi cu neştirea ultimelor reziduri ale individualităţii şi personalităţii insului luat ca unitate dinamică dintr'un tot în derută. Din această pricină, punctele luminoase nici nu se mai sesizau. In marea întunecime, chiar slaba lor pâlpâire împrumuta ceva din paliditatea morţii, a neştiutului şi al incertitudinei. Duhurile răului, puteri ale lui Satan jonglau şi chiţioiau faustic peste cea mai lungă noapte valpurgică din viaţa popoarelor. Poate chiar aşa cum aştepta: începea sfârşitul pământului cu steaguri roşii şi cu stelele rare.

Dar divinitatea, care lasă omului putinţa să exerseze vrerile, ostenelile ultime ale unui suflet epuizat de orice urmă de sfinţenie, când măsurile încep să se întreacă peste limite, îşi ridică aleşii şi schimbă faţa pământului în sensul devenirii şi perfecţiunii care reconfortează şi desamorţeşte virtuţi.

Pentru români, a lăsat generalului Ion Antonescu sarcina; pentru restul lumii, investitului Adolf Hitler şi Ducelui Mussolini. Sub semnul acestora, azi, şi România şi Răsăritul, prevestit de întunecarea fatidicului mit al blestemului şi al urii, se schimbă la faţă.

Pe acolo pe unde Dumnezeu a fost alungat din biserică şi din suflet, cu cinstea şi cu alaiul cuvenit Lui, Adolf Hitler îşi aşterne în loc de crengi verzi de măslin, jertfe de vieţi şi o organizare temeinică.

Pentru schimbarea la faţă a Basarabiei reucerite şi a Bucovinei de nord, noua organizare de viaţă autonomă, expusă nu de mult de d. prof. Mihai A. Antonescu, este staiul de întâie luminare, hotarul de unde începe mântuirea şi purcede senin desăvârşirea.

In semnificaţia deosebită a acestei schimbări la faţă destinul neamului purcede odată cu veacul şi odată cu Dumnezeu care se întoarce din nou în Răsărit.

Neculai V. Coban

CUM S'A FĂCUT INCERCUIREA ŞI DESCOMPUNEREA ARMATEI ROŞII LA SMOLENSK ŞI LA KIEV

BERLIN, 5 (Rador). — Presa germană de Marţi dimineaţă, comentând comunicatul de Luni al înaltului comandament al forţelor armate germane, prin care se semnalează terminarea încercuirii şi desagregarea iminentă a unor importante forţe sovietice la sud de Kiev şi la răsărit de Smolensk, constată că din comunicatul german rezultă în mod precis că încercările făcute de trupele sovietice pentru a-şi îmbunătăţi situaţia, adoptând la rândul lor tactica germană de încercuire, au eşuat.

Pentru a scăpa de încercuirea germanilor, scrie „Berliner Lokalanzeiger", inamicul a desfăşurat sforţări de ordin strategic şi tactic extraordinar de mari, în scopul de a face faţă trupelor blindate germane înaintate şi diviziilor de infanterie ce veneau în urma lor. Formaţiile sovietice au încercat să încercuiască şi să paralizeze forţele germane sau cel mult să despresureze trupele sovietice despărţite de grosul forţelor sovietice.

Această strategie a Sovietelor, calificată în mod pompos de ziarele şi posturile de radio străine ale inamicului drept o „strategie a unor mari contra-atacuri", a eşuat complet şi în mod lamentabil.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" declară că conducerea sovietică începe să cunoască consecinţele metodei graţie cărora ea crezuse că poate să înşele armata germană. Este evident că bolşevicii au căutat în ultimul timp să separe unităţile blindate ce s'au abătut asupra trupelor sovietice, dând lovituri de flanc şi ariergardă, sperând că astfel să poată dobândi oarecare rezultate. Pentruca aceasta să reuşească, ar fi trebuit ca forţa şi avântul trupelor germane să fi fost mai reduse.

Ziarul termină subliniind faptul că în orice moment germanii au fost stăpâni pe situaţie şi că încercuirea inamicului s'a făcut în mod inexorabil, după cum rezultă din numeroasele bătălii date, în cursul cărora victoria a fost întotdeauna de partea germanilor.

CULTURA POPORULUI

VIAȚA DE CHIN ȘI JALE IN BASARABIA SUB PĂGÂNI

Pe o bancă a școlii primare din Ocnița, a fost descoperită de trupele noastre o filă de caet în care, un flăcău basarabean și-a încrustat în silnici povestea vieții și chinurilor „petrecute" sub bolșevism și comunism.

Tipărim această emoționantă mărturisire scrisă de un român basarabean înainte de începerea războiului sfânt și o redăm în forma gramaticală a originalului:

Foae verde de răgoz
Grea e veața la halhoz.
Dimineața când m'am sculat.
Desculț și desbrăcat,
Și flămând și desbrăcat
La ocer după pâne am alergat,
Toată pânea s'a terminat,
Copilașii de foame au leșinat,
Foae verde baraboi,
Vino Românie ânapoi,
Că de când ai plecat.
Noi plângem neâncetat
De bolșevici ce au intrat
Ah vino Românie azi,
Căci tocmai sunt negru pe obraz
Tocmai negru și pătat
Avem și comuniști ân sat
Și nouă închisoare neau dat.
Pela encevede închis am stat,
Foaie verde de neghină,
Plânge Basarabie și suspină
După foarea românească,
Toată lumea so sădească,
Darear Dumnezeu odată,
Să mărească România toată,
România mea cea mare,
Care o iubim ca pe soare.
Foae verde lobodă,
Toate țările slobodă,
Numai Rusiea nemiloasă,
Vine și te ea din casă
La sibiri sății fie casa
Zi ja șaht săți fie masa
Darear Dumnezeu odată,
Să mărească România toată
Și sa întors româniea toată.
Să rămăe pușcăriea
Lui Stalin de veci să-i fie
Că ne-am săturat de ei,
Ca de un pom de păducel.
A dat Dumnezeu odată,
Și sa întors România toată.
Foae verde lămâiță,
Comuniștii âs la portiță.
Foae verde lozioară,
Fugiți comuniști din țară.
Că vin germanii și românii
Și distrug pe toți păgânii,
Vin Românii noștri peste voi
Ca albinele din roi,
Să ne scape din nevoi,
Holhozurile să vi le zdrobească,
Legea să v'o părăsească,
Jădovizmul âi la putere
Dar creștinii au rămas fără izmene.
Evreizmul are de toate,
Creștinu nare dreptate.
Evreizmul are ce vrea,
Creștinu n'are ce mânca.
Trăească România Mare,
Slăvit să fie al ei popor.

RĂBOJUL CĂMINELOR CULTURALE

Deschizătorii de pârtii ..

Acum câteva zile am desprins din activitatea celor nouă sute de Cămine Culturale din Basarabia desfășurată între anii 1932 și 1940, câteva aspecte caracteristice cari s'au dovedit a fi adevărate deschideri de pârtii, adoptate apoi de toate Căminele Culturale din țară.

Pentru dreapta prețuire a moldovenilor din Basarabia mai notăm și alte deschideri de pârtii făcute de ei în câmpul fără de hotar al activității, prin Cămin Cultural, pentru ridicarea lumii satelor.

Incă o pârtie. Pentru plugarul sărac, avutul cel mai de preț este vita de muncă. Un accident, o nenorocire care îi schilodește sau omoară vita, nenorocește și pe sărmanul plugar. Conducătorii Căminului Cultural din Năpădeni, jud. Bălți au găsit leacul acestei triste situații. Ei au reușit să asocieze pe cei mai mulți din proprietarii de vite care s'au legat să acopere ei paguba celui căruia îi pierise vita. Păgubașul împreună cu delegația asociației vindea pielea, coarnele, copitele, mațele, etc., și când se putea, carnea; ceeace se încasa se scădea din costul unei vite asemănătoare celei moarte și suma care rămânea se împărțea pe cap de asociat. Un cal care costa 5.000 lei era plătit de 100 asociați cu câte 50 lei de fiecare asociat. Orice plugar poate găsi 50 lei — dar câți plugari ar putea găsi 5.000 lei să cumpere un cal? Asociația celor dela Năpădeni, adusă la cunoștința tuturor în 1935, azi bucură locuitorii câtorva sute de sate din întreaga țară, pentrucă prin Căminele Culturale locale s'au înfăptuit acest fel de asociație pentru ajutor reciproc în caz de moarte sau accident al unei vite de muncă.

Și încă o pârtie. — Sfaturile de împăciuire. Cele dintâiu Sfaturi de împăciuire din țară au fost înființate pe lângă Căminele Culturale din Basarabia.

Ce ușor este să te cerți cu cineva și ce greu te împaci!

Câți cred că au dreptate, deși legea spune altfel. Câți dintr'o mânie, vr'o invidie, nu fac un rău, ori nu lovesc sau nu batjocoresc. Și ce dușmănii nu se pornesc, câte procese cu pierdere de bani, de timp și sănătate. Câte vieți otrăvite sau chiar pierdute, pentrucă nu s'a găsit un om de omenie, cu răbdare și bunăvoință, care să intervie și să aducă împăcarea, iertarea.

Conducătorii unui Cămin Cultural din Basarabia pe care nu l-am putut identifica încă, au înființat în Cămin un Sfat de împăciuire format din preot, un învățător și câțiva gospodari stimați și ascultați din Sfat. Rezultatul a întrecut așteptările. Astăzi aproape nu este Cămin Cultural din întreaga țară să nu aibă Sfat de împăciuire.

El formează o Secție a Căminului Cultural din Cadrul Fundației „Regele Mihai I". Fundația Regală se mândrește cu aceste Sfaturi de împăciuire pe cari și le-a însușit și le-a propovăduit, fiindcă o regulă de bază a acestei Fundații este să urmărească prin Căminele Culturale evoluția firească a țărănimii și să aleagă din creațiunile ei, ceeace poate fi folositor câtor mai mulți spre a face să se încetățenească pretutindeni, grăbind astfel această evoluție.

*

Membrii Căminului Cultural din satul Cremenea jud. Soroca — 43 la număr, reorganizând Sfatul de conducere, au întocmit un proces verbal în care au arătat ceeace au hotărît. Procesul verbal era semnat de președintele Mihai Coșciug, de secretarul Sofronie Soroceanu și de următorii cinci **„bărbați de încredere"**: Neculai Hanganu, Vasile Grăjdeanu, Mitrofan Samoilă, Andrei Soroceanu și Ilie Vârlan.

Desigur, ei erau chezăși, garanți, că cele cuprinse în procesul verbal erau adevărate.

Această adeverire a celor cinci bărbați de încredere era, desigur, sfântă pentru fiecare obștean din Cremenea. Ei, bărbații lor de încredere, mărturiseau că cele cuprinse în procesul verbal erau așa și nu altfel.

In răbojul din vremea aceia scriam: **„Fericiți locuitorii din Cremenea că au bărbații lor de încredere!"**

„Când fiecare sat și fiecare târg vor avea BĂRBAȚII LOR DE INCREDERE, însăși Statul și Neamul nostru vor merge bine, căci vor fi conduși de BĂRBAȚI DE INCREDERE OBȘTEASCĂ".

Și astăzi cred tot astfel.

Ion Dârzu

Asistenții dela „Cursurile de gospodari" organizate de Căminul cultural „Simion Murafa" din Soroca

Jurnal de războiu

Distrugerea unui aerodrom sovietic

Impresionante lupte aeriene între vânători și bombardieri

Goi până'n brău, cu broboane de sudoare rostogolindu-se pe pielea înegrită de arșiță, servanții avioanelor umplu „calele".

Sunt oameni simpli, prea simpli ca să poată mânui mașinăriile cu rosturi neînțelese din pântecele avioanelor. Săteni dela coarnele plugului, ei știu numai să umple rezervoarele cu benzină și să agate bombele în prinzători, la locul lor, cu sart.

Dar sunt români, trup din trupul echipajelor cari pleacă, suflet din sufletul lor. Și fiindcă ei nu vor fi luați niciodată la inamic, să verse acolo focul pe care acum îl sue în „cale", soldații aceștia simpli sărută bombă cu bombă și le sfintesc cu semnul creștinesc al crucii:

Să facă prăpăd între păgâni!..

*

Avioanele de vânătoare au țâșnit dintr'odată în văzduh, ca un mănunchiu de săgeți svârlite din arcuri întinse cu sete.

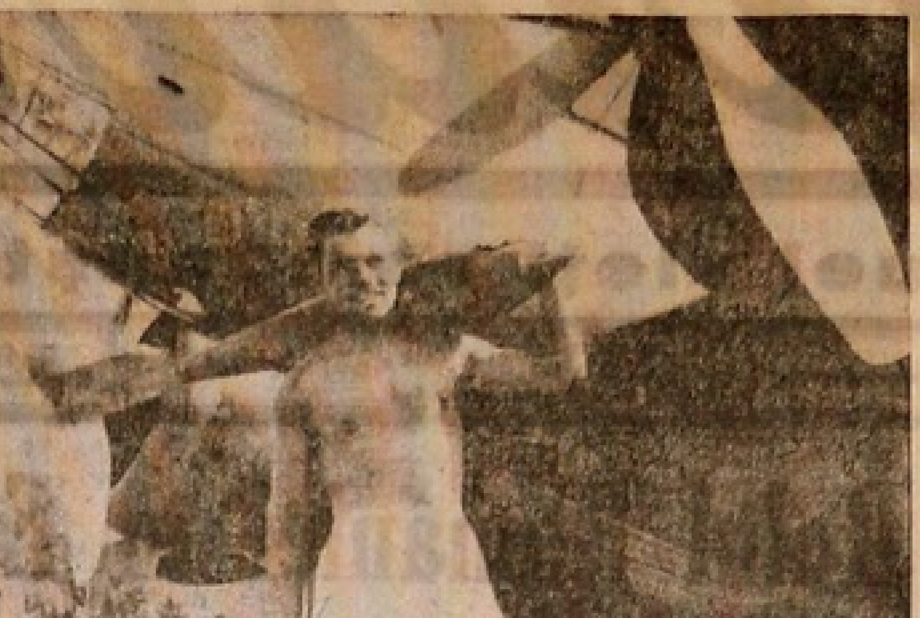
Cele de bombardament aleargă încă prin băltoace, se anină din ce în ce mai puternic cu aripile de un sprijin nevăzut și apoi, smulse din încleștarea pământului, prind să-și despice drumul lor firesc prin urcușul de aer.

Inșirați frumos, în trei linii frânte la mijloc, bombardierii se îndreaptă acum spre Răsăritul dușman. Imprejurul lor, în puncte așezate simetric, vânătorii stau de pază.

Stoluri de cocori străjuiți de rândunele...

*

Lupta începe la hotarul de jos al Basarabiei, în marginea de Est a lacului Ialpug. Din dreapta, din partea Ismailului, se apropie un nor de avioane rusești.

Un flăcău voinic duce bombe la avionul său

Ultima bombă va fi și ea urcată în cala avionului

Sunt 35 de aparate de vânătoare Severski, ce se reped ca niște ulii de pradă.

Cei opt vânători români — cari fac „protecția" formației noastre de bombardament, — își cunosc însă bine meseria. Fiecare din ei se bate, pe viață și pe moarte, cu câte un pâlc întreg de „tovarăși", trimițându-le jerbe de gloanțe bine țintite.

Un bolșevic începe să scoată fum, coboară iute până la pământ și se frânge în țărână.

Altul, preschimbat în torță aprinsă, se prăbușește vertiginos.

Lângă el se mai aprinde o torță și-i ține tovărășie spre adâncuri.

Mai departe, al patrulea bolșevic încearcă zadarnic o aterisare, din care nu se va mai ridica niciodată...

Intreg văzduhul vuește de sgomot de motoare. Liniile de foc ale proectilelor „trasoare" îi străpung din toate părțile. Ca niște bolizi, avioanele îi sfârtecă dealungul unor arabescuri ciudate...

*

Treptat, vălmășagul se domolește. Rușii s'au retras spre dreapta, gata să dea un nou atac. Vânătorii noștri își reiau locurile lor de pază.

Sborul urmează dealungul lacului Ialpug, trece pe la Bolgrad — unde aerodromul roșu fusese distrus câteva ore mai de vreme de altă formație românească — și ajunge în marginea terenului Bulgărica, pe care se află numeroase avioane bolșevice.

Acesta este „obiectivul", ce trebue acoperit cu bombe.

Observatorii nu-și mai desplipesc ochii de pe vizoare, așteptând cu înfrigurare clipa potrivită pentru „lansare". Piloții lor țin avioanele exact pe „direcție", pentru ca ochirea să fie făcută cu mare precizie.

In momentul acesta de supremă încordare, 25 de tunuri antiaeriene roșii, așezate pe toate patru laturile terenului, deslănțue dintr'odată un atac infernal împotriva avioanelor noastre. Obuzele lor se sparg chiar dedesuptul primei patrule de bombardiere, prefăcându-se în mogâldețe alburii de fum. Echipajele însă nu se emoționează, ci „seamănă" din văzduh o adevărată grindină de bombe, care răscolește întregul aerodrom.

E rândul patrulei a doua. Tunarii bolșevici și-au „lungit" tirul, căci acum mogâldețele alburii înfloresc chiar în mijlocul patrulei, sgâlțâind brutal avioanele. Totuși, o nouă grindină de bombe românești se revarsă peste teren, încadrează admirabil „obiectivul" și aruncă în aer avioanele bolșevice de jos.

La intrarea în baraj a ultimei patrule, un obuz lovește în plin avionul din stânga, chiar în cala cu bombe. Explozia este îngrozitoare. Aparatul se frânge, se întoarce pe dos și se prăbușește în flăcări. După el cu aripa ruptă dela jumătate de alt obuz, dispare și avionul din dreapta. A rămas numai cel din cap, asupra căruia s'a concentrat tot focul. Mogâldețele alburii, trimise fără întrerupere de bolșevici, au prefăcut cerul într'o livadă cu fulgi de păpădie.

Dar avionul acesta stingher, smucit din toate încheeturile și svârlit în toate părțile, *trebue să-și răzbune camarazii*. El își urmează cu îndărătnicie drumul, încleștat pe „direcție". N'ar eși de pe ea nici de s'ar despica pământul. Bombele lui — *bombele acelea sărutate de osteni și binecuvântate cu semnul crucii* — se înfig par'că și mai adânc în pământ, scobesc pâlnii par'că mai adânci și împroșcă par'că mai departe schijele. Una după alta, cu regularitate de ceasornic, ele se desprind din cala în care ostenii aceia simpli le-au așezat cu șart și gonesc jos ca fulgerul, *să facă prăpăd între păgâni!...*

*

Toată încărcătura a fost svârlită la inamic. Aerodromul roșu este distrus, împreună cu toate avioanele de pe el. Nu mai au de ce să stea, Observatorul, locotenentul Nițescu, înșfăcată mitraliera din față. Pilotul, locotenentul Culuri, trage în plin maneta de gaze și, cu mâinile încleștate pe volan, gonește în zigzag printre obuzele bolșevice.

Profitând de izolarea avionului românesc, câțiva vânători ruși se reped asupra lui. Tirul antiaerian de jos încetează, înlocuit acum prin tirul mitralierelor roșii, care din nou sfârtecă văzduhul cu linii de foc.

„Trasoarele" trec iarăși în jerbe aprinse. Prin fața elicilor, pe sub aripi, pe lângă fuzelaj, peste tot. Cel puțin zece Severski împresoară avionul singuratec, îl atacă pe rând și „degajează" pe lângă el, cu vâjâitul de pumnal.

Sergentul-mitralior din spate, calm, așteaptă să se apropie bine fie care dușman, țintește atent și trage numai rafale scurte, „ca să nu se prăbădească degeaba muniția".

Iată un vânător roșu. A țâșnit de dedesubt, ca o săgeată. Acum „degajează". La câțiva metri. Exact peste țeava mitralierii din spate. Cum îi e mai la îndemână sergentului nostru.

O răpăială scurtă... O flacără... O dâră de fum...

Al cincilea avion bolșevic doborât în misiunea aceasta...

*

Vânătoarea noastră a intrat în acțiune, vijelioasă. Dar rușii au devenit prudenți, nu mai vor să riște. Deși 30 contra 8, bolșevicii se strâng numaidecât laolaltă și se mulțumesc să însoțească formația noastră până la linia frontului

*

Bombardierele au aterisat, rulează pe teren să-și ia locurile și sunt primite cu urale de echipele lor de servanți.

Numai cele două echipe, către care nu rulează nici un avion, rămân mute...

Prof. George Țintă
Corespondent de războiu P.P.

Grămada de bombe așteaptă rândul la încărcare

Banca cooperativă a refugiaților basarabeni se mută la Chișinău

Banca cooperativă a refugiaților basarabeni, care luase ființă în București după dureroasele evenimente dela 28 Iunie 1940, se pregătește să-și mute sediul la Chișinău.

In acest scop, d. V. Chiorescu, președintele acestei cooperative, a plecat în capitala Basarabiei pentru a se interesa de local și de personalul necesar.

Cu prilejul acesta, se ridică o serie de amănunte care urmează a fi soluționate până la strămutarea cooperativei la Chișinău și care nu pot fi soluționate decât de o adunare generală.

Ori în momentele de față, când membrii băncii cooperative se reîntorc la vetrele lor, răzlețindu-se pe tot cuprinsul Basarabiei, o convocare a membrilor într'o adunare generală va întâmpina greutăți la care conducerea va trebui să se gândească din timp.

In rândul al doilea, activitatea acestei instituții va trebui să se intensifice, manifestându-se în domeniul bancar și cooperatistic într'un ritm mai pronunțat.

Anumite scăderi pe care le-a înregistrat în Capitală și faptul că această cooperativă n'a fost pusă exclusiv la îndemâna refugiaților, impun de data aceasta o conducere mai energică și care să fie folositoare populației basarabene.

Dealtfel au fost și inconveniente care i-au stat în cale, dar care trebuiau învinse pe orice cale.

In Capitală va rămâne numai o sucursală a băncii cooperative, care va aproviziona centrala rapid și cu toate mărfurile de care se va simți nevoie în Basarabia.

SFÂNTA BISERICĂ ROMÂNEASCĂ IN BASARABIA

(Urmare din pagina I-a)

rabia și astfel să-i înstrăineze de popor.

Actul Unirei din 1918 a spulberat această tristă stare de lucruri. Stăpânirea românească a restabilit drepturile istorice ale bisericei de veche tradiție moldovenească, dintre Prut și Nistru.

Vechile altare și-au recăpătat pe slujitorii lor firești, iar boltile bisericilor au răsunat de cântări în limba vechilor cazanii.

Indată după Unire, conducerea arhiepiscopiei Chișinăului a fost încredințată vrednicului ierarh episcopul Nicodem, actualul Patriarh al României, care a introdus pe plaiurile basarabene pace sufletească, mulțumire și ordine în conducerea treburilor bisericești.

S'au înființat apoi episcopiile Bălților și Hotinului, Cetății Albe și Ismailului. Pe lângă fiecare din aceste episcopii, s'a instituit aparatul administrativ și judecătoresc bisericesc. In felul acesta s'a realizat descentralizarea administrativă bisericească.

Vechile și frumoasele mânăstiri moldovenești au revenit la matca credinței străbune.

La Chișinău a luat ființă o facultate teologică, focar de credință românească, iar în centrele episcopale s'au creiat seminarii, pentru pregătirea în direcția teologică a fiilor de săteni moldoveni.

Intr'un cuvânt, stăpânirea românească a reînviat foarte multe așezăminte vechi bisericești și a creat numeroase alte noui altare de rugăciune.

La Bălți, prin îngrijirea episcopului Visarion Puiu, s'a clădit o monumentală episcopie. Prin blândețea învățăturilor lui Christos au fost aduși la vechea credință numeroși adepți ai sectelor cari, sub stăpânirea rusească, împânziseră întreaga Basarabie.

Astăzi stăpânirea românească este chemată să realizeze o nouă operă, ridicând din cenușa altarelor pângărite de hoardele roșii biserica românească a Basarabiei.

Noul edificiu al credinței noastre strămoșești se va ridica iarăși, în provincia desrobită, mai frumos și mai strălucitor ca întotdeauna, căci biserica a fost pentru neamul nostru stâlpul de granit al credinței, care ne-a ferit de toate uraganele istoriei.

George Mantta

ROMÂNIA, ANGLIA ȘI RUSIA

(Urmare din pag. I-a)

nească, a Fundației Culturale Mihail Kogălniceanu — nu puteau fi indiferente în fața neîncrederei în Rusia; acesta l-a îndemnat să se alăture Germaniei și Austriei, pentru a alcătui aripa dreaptă a frontului de rezistență opus expansiunei rusești spre Balcani; aceasta l-a făcut să-și dea seama de rolul covârșitor al fortificațiilor răsăritene ale țării, la a cărei săvârșire a trecut după consultarea generalului belgian Brialmont, prin construirea unei linii de forturi în jurul Bucureștilor, a unei linii de forturi între Focșani și Galați, a unui cap de pod la Cernavodă, etc...

Viziunea politică și militară a lui Carol I, care a statornicit structura și funcțiunile armatei române, cu specială atenție asupra pericolului rusesc, a continuat să fie aplicată cu mai multă intensitate de Regele Ferdinand, care, începând la el cu o cooperare pe câmpul de luptă cu armatele rusești, s'a văzut obligat în cele din urmă să îndrepte armele împotriva lor, pentru a scăpa nu numai țara ci chiar Europa de haosul sovietic. Sensul acestei categorice intervenții a armatelor române o mărturisește dealtfel, foarte clar și cuvântarea de mai sus, a Generalului Greenly.

Dacă aceasta a fost întotdeauna poziția României față de Rusia, poziție tradițională de apărare a ființei neamului și a civilizației și creștinismului european, explicarea plasării Angliei lui Churchill de astăzi, pe frontul opus României în contradicție cu cea a Angliei lui Lloyd George și a lui Churchill de ieri, este ilogică și necinstită.

Este ilogică și deci negativă, fiindcă aruncându-se în tabăra de distrugere sovietică, contrazice toate furiile antibolșevice exprimate, cu diferite prilejuri până acum, stârnind o confuzie în politica ei actuală, politică pe care poporul românesc nu numai că o refuză dar o va demasca întotdeauna.

Este necinstită, fiindcă dovedește că temeiurile pe care ea se bazează sunt de ordin meschin și oportunist. Sistemele false de garantare a statelor mici, de care ea uza până la începerea războiului, s'au dovedit eficace numai în măsura în care aceste state mici se lăsau exploatate economicește. Incetând de a mai putea stoarce avuțiile statelor mici, plutocrația engleză, aliată sub pretexte neserioase, celui mai înfiorător regim politic, înfierat de ea mai ieri, continuă să colaboreze de data aceasta, pe linia sinuoasă a politicei ei, nu numai la haotizarea celor ce mai au naivitatea să creadă în ea, ci și la ceremonia funebră a oficinelor pseudo - democratice ale plutocrației și ale comunismului, pe ale cărei ruine fumegânde se înalță vertiginos viața nouă a Europei de mâine.

Prețiosul document al Generalului Greenly recapitulează toată această dramă sinistră a politicei vrăjmașilor României: politicei perfide și meschine a Angliei și a celei barbare și agresive a Sovietelor.

I. C. C.

SFATURI PENTRU PLUGARI

Partea cea mai sănătoasă a lanului de grâu — care nu este căzută și care nu are mălură și nu a fost atinsă de rugină — o seceră plugarul la timp cel mai potrivit, adică înainte de a se răscoace. O pune repede în clăi, ca bobul să se întărească la umbră. Iar la treerat, o treeră la început, punându-l în saci însemnați, sau într'un colț de magazie, deosebit de restul recoltei.

Grâul de sămânță se trece întâi prin vânturătoare. Inainte vreme — până acum 20—25 ani — în fiecare sat se găseau mai multe vânturători. Acum s'au stricat mai toate și altele nu s'au mai cumpărat. Dacă nu găsiți vânturătoare (mașină), dați grâul la vânt, cu merticul, pe cergă, pe zăblaie sau chiar pe rogojini. Adunați, în saci, numai boabele cari cad aproape. Ce cade mai departe, sunt boabe ușoare, hupite, ori mălurate, ori pleavă.

După această alegere la vânt, treceți grâul cel greu prin trior. Triore, slavă Domnului, se găsesc destule azi la sate. Căci, dela 1925 — de când s'au înființat — și până la 1935, Camerele agricole au împărțit, în fiecare an, sute de trioare, în fiecare județ. Sunt trioare comunale, mai în fiecare sat și sunt și trioare particulare. Sunt trioare Mayer, Maroț și Heid. Toate sunt bune. Am văzut în județul Prahova trior pe roată pe care proprietarul îl purta din gospodărie în gospodărie și alegea sămânța din grâul oamenilor. Este o treabă bună.

Acum se dă la trior (țilindru) grâul, ca să alegem sămânța.

La trioarele mici, cari scot numai trei calități, oprim pentru sămânță numai calitatea întâia. Pe a doua o dăm la grâul de mâncare sau la cel pentru vânzare. Iar calitatea a treia o dăm la păsări sau la porci.

La trioarele care scot patru calități, amestecăm, pentru sămânță, calitatea întâia cu a doua. Aceste trioare scot, la calitatea a doua, boabe ceva mai mici, dar destul de grele și de sănătoase.

In unele comune aveți mașini mari pentru ales sămânța, numite „selectoare". Ele aleg mii de kgr. pe zi. Obștiile sătești cu întinderi mari, vor putea avea asemenea mașini. Pentru toți ceilalți plugari, trioarele sunt cele mai potrivite mașini de ales sămânța.

Nu vă lăcomiți să băgați în sămânță boabele sparte, ori prea mici ori prea ușoare (hupite), ori mălurate.

Ce semeni, aceea vei culege.

Prin urmare, opriți pentru sămânță numai grâul sănătos. Dar alegeți-l acuma, la treer, nu la toamnă, când veți mai avea grâu puțin și când s'ar putea întâmpla să fiți nevoiți să băgați în pământ orice aveți în magazie.

Numai grâul ales în felul acesta se poate numi sămânță de grâu. El se păstrează, aerisit și lopătat, până la toamnă. Atunci îi încercăm puterea de încolțire. Apoi îl împletrăm și îl semănăm.

„TRANSNISTRIA TREBUE SĂ FIE ROMÂNEASCĂ“ SCRIE PRESA ITALIANĂ

ROMA 5 (Rador). — Presa italiană publică în mare relief, pe prima pagină a ziarelor, articolul d-lui Vicepreședinte al Consiliului Mihai Antonescu, publicat în ziarul „Soldatul", în numărul dedicat Italiei.

„Popolo di Roma" reproduce în extenso articolul d-lui Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, din care se desprinde luminoasă și bogată în realizări, figura Ducelui și imaginea Italiei fasciste.

Articolul a apărut în prima pagina a ziarului „Popolo di Roma" sub următoarele titluri: „Figura lui Mussolini văzută de Mihai Antonescu". „Un vibrant articol al Vicepreședintelui Consiliului de Miniștri român scris în număr special al ziarului „Soldatul". „Este meritul lui Mussolini de a fi dat secolului nostru primul stat nou, expresie a nouei civilizații politice".

Ziarul mai relatează inaugurarea Orei Italiene la posturile de radio române, dând programul acestei ore dedicată soldaților italieni, care luptă împotriva bolșevicilor.

Acelaș ziar publică o corespondență din București semnată de d. Luigi Armelani. Corespondența se intitulează: „Unitatea de acțiune antibolșevică a națiunilor balcanice și dunărene".

Autorul corespondentei relevă armonia care a început să se arate în relațiile dintre Statele balcanice și dunărene, prin intrarea acestor State în războiu cu inamica comună Rusia. După ce pune în lumină figurile primilor luptători care au dat semnalul luptei împotriva bolșevicilor, autorul articolului vorbește despre revendicările Slovaciei, care urmărește o rectificare și o normalizare a frontierelor. Apoi, referindu-se la revendicările românești față de Rusia scrie următoarele:

„Dar aceea care mai mult decât orice altă națiune are dreptul să-și valorifice propriile revendicări cu privire la Rusia, această eternă și lacomă inamică a sa, fie ea țaristă, fie ea bolșevică — este fără îndoială România.

„Dacă unele mentalități discordante, inspirate de o veche mistică depășită, plutocratico-burgheză și antidinamică, se complac în a aminti că Tacit a afirmat că munții și fluviile reprezintă hotarele naturale dintre popoare și prin aceasta vor să insinueze că frontiera între Daco-Români și Sarmați sau Ruși este Nistru, în general presa română proclamă sus și tare că Transnistria trebue să fie românească".

D. Armelani recurge pentru acreditarea acestor revendicări românești asupra Transnistriei la un argument foarte expresiv și care este un cântec din acea regiune, cântec în care se manifestă durerea populației române din fosta Republică Sovietică a Moldovei, despărțită prin Nistru de frații moldoveni.

D. Armelani își încheie astfel corespondența:

„Noua Românie va putea prospera și se va putea desvolta în acea Europă a viitorului, în care, inspirat toate popoarele: român, slovac, inclusiv ucrainienii liberați, vor avea de îndeplinit o înaltă misiune de muncă și de pace".

„Messaggero" publică o corespondență a d-lui Pellegrini intitulată: „Înaintea noastră se întind teritoriile vechei Rusii".

Sub titlul: „Întâlnirea infanteriștilor italieni cu țăranii români", ziarul „Lavoro Fascista" publică o corespondență a d-lui Mandillo.

După ce dă câteva aspecte ale noului front de luptă al Italiei, subliniind călduroasa primire de care trupele italiene s'au bucurat pretutindeni în România, d. Mandillo vorbește despre țăranii români și despre satisfacția cu care trupele italiene au primit știrea înființării Orei italiene la posturile de radio românești pentru soldații italieni care luptă pe frontul oriental, autorul punând în plină lumină această inițiativă a Guvernului român, care va contribui la strângerea relațiilor dintre poporul român și poporul italian. Apoi d. Mandillo scrie următoarele:

„Dar deabia astăzi asistând la întâlnirea dintre soldații italieni și țăranii români speranța unor raporturi din ce în ce mai strânse între cele două popoare capătă o lumină de certitudine".

„Corriere della Sera" publică o corespondență semnată de d. Malaparte.

Autorul înregistrează aspectul localităților peste care a trecut valul luptelor, vorbește despre mizerabila stare în care se găsea populația basarabeană la sosirea trupelor în Basarabia, insistând asupra regiunii Bălți complect distrusă de bolșevici și face o expresivă descriere a unei zone din împrejurimile orașului Soroca, unde zac pe câmpuri mormane de materiale de războiu, schelete de tancuri bolșevice și un bogat material agricol distrus de ruși în retragerea lor.

INFORMAȚIUNI

Consiliul Sanitar din Chișinău anunță pe farmaciștii arieni care doresc să funcționeze ca administratori diriginți în farmaciile publice din Basarabia, precum și foștii proprietari de farmacii din această provincie, să se prezinte la Direcția Farmaciilor din Ministerul Sănătății, pentru informații și ordine.

*

Impiegatul Mihai Jantuan dela vama Curtici, a fost transferat în interesul serviciului la vama Chișinău.

*

Ministerul de Finanțe angajează agenți de control-diurniști.

Doritorii se vor adresa Ministerului de Finanțe până la data de cel mai târziu 10 August 1941.

Se primesc candidați bărbați absolvenți ai liceului teoretic și comercial, între vârsta de 21—30 ani.

Doritorii sunt rugați a se prezenta în termenul arătat mai sus la Ministerul de Finanțe, București, pentru vizita medicală, prezentând în acelaș timp următoarele acte:

1. Diploma de studii;
2. Dovadă de satisfacerea serviciului militar;
3. Certificat de naționalitate și de origine etnică, eliberat de Primăria comunei respective;
4. Extras după actul de naștere;
5. Certificat de origină etnică a soției, în cazul când candidatul sunt căsătoriți;
6. Certificat după cazierul judiciar;
7. Recomandație de la poliție.

Cercul basarabenilor din București, în ședința de eri a hotărît să subscrie 10 mii lei pentru catedrala din Chișinău, iar Banca Basarabiei a subscris pentru acelaș scop lei 45 mii.

*

Printr'un jurnal al Consiliului de miniștri s'au prelungit până la 31 Decembrie a. c. dispozițiunile decretului-lege nr. 48 din 10 Ianuarie 1941, prin care, în scopul de a se înlesni românizarea vieții economice, prin dobândirea de către români de origine etnică a fondurilor de comerț evreești, s'au redus la un sfert taxele și impozitul proporțional de timbru și cu taxa națională — azi impozitul excepțional 4 la sută — ce se percep la transmisiunea acestor fonduri.

Dispozițiunile acestui decret-lege fuseseră în vigoare numai până la 30 Iunie 1941.

*

Repatriații din Germania sosiți în țară cu cele 5 transporturi și cari au depus în Germania valori ca: monete de aur, bijuterii, efecte publice etc., sunt rugați a comunica de urgență Subsecretariatului de Stat al Românizării, Colonizării și Inventarului, Direcțiunea Lichidări din București Calea Victoriei 133, următoarele:

Numele și pronumele, numărul de repatriere, domiciliul actual, specificarea valorilor, precum și dacă au primit vre-un avans în Germania în contul acestor valori.

GRIJA CONDUCATORULUI STATULUI FAȚĂ DE BASARABIA VĂZUTĂ DE PRESA GERMANĂ

BERLIN, 5 (Rador). — Sub titlul: „Mai barbari decât Hunii", ziarul „NEUE LEIPZIGER TAGESZELTUNG" publică un reportaj dintr'o călătorie în Basarabia a corespondentului său, d. Wilhelm Müller, în care acesta descrie ororile și devastările săvârșite de bolșevici în deosebi în orașe. Autorul reproduce fragmente dintr'o convorbire avută cu Conducătorul Statului asupra Basarabiei: „IN BASARABIA — a spus Domnul General Antonescu — VEȚI VEDEA URMELE UNEI BARBARII NEMAIPOMENITE, AȘA CUM NICI HUNII N'AU LĂSAT IN URMA LOR".

După ce descrie amănunțit cele văzute în Basarabia, atât la orașe cât și la sate, ziaristul german citează din nou un fragment din convorbirea avută cu Domnul General Antonescu, spunând: „IN BASARABIA NE AȘTEAPTA O MUNCA EXTRAORDINAR DE GREA, INSĂ NU NE ȘPERIEM DE EA ȘI VOM REDA ACESTEI PROVINCII O VIAȚĂ ROMANEASCA INFLORITOARE.

In continuare, ziaristul scrie textual următoarele: „Statul Român va trebui să înceapă opera de refacere firește în primul rând la țară, deoarece datorită repatrierei germanilor din Basarabia, și Bucovina, care a avut loc în cursul anilor trecuți și mai ales datorită deportărilor în massă, de sate întregi, făcute de regimul sovietic, au fost golite regiuni întregi. Acum se poate organiza o colonizare în stil mare și aceasta este chiar plănuită. Țăranul după cum a declarat Generalul Antonescu, este prezentul și viitorul României. In regiunile eliberate nu vor fi colonizate decât elementele cele mai capabile. La noua împărțire a pământului în cele două provincii se va ține seamă în primul rând de populația autohtonă, dar vor fi răsplătite și jertfele soldaților, care au dus lupta de eliberare cu sacrificiul vieții lor.

Una din primele dispozițiuni ale noului împuternicit pentru administrarea Bucovinei, prevede că administrarea actelor să fie încredințată primarilor locali, ceeace înseamnă o largă descentralizare a aparatului administrativ".

In continuare autorul se ocupă de rolul nefast pe care l-a jucat și continuă să-l joace elementul iudaic în Bucovina și Basarabia, care se dedă încă și astăzi la acte de spionaj în favoarea Sovietelor și care dă încă de lucru aparatului polițienesc românesc. Această problemă evreească, spune autorul, trebue deasemenea rezolvată. Și că ea va fi rezolvată — încheie autorul articolului — aceasta o garantează declarația Conducătorului Statului, care a spus textual: *„Nu voi tolera niciodată ca elementele care s'au dovedit primejdioase în trecut, să-și continue opera lor de subminare a Statului și în viitor"*.

Acelaș articol a apărut și în ziarul „Die Zeit" din Reichenberg din regiunea Sudetă.

Ziarul economic „Der Wirtschaftsring" publică un amănunțit articol datorit d-lui Heinrich Loerzweiler și care aduce o serie întreagă de date asupra agriculturii, asupra creșterii vitelor și asupra industriei românești în Basarabia.

Pe marginea unor îndrumări pentru funcționari

Munca cea nouă pentru Basarabia și Bucovina

Cei care urmăresc scrisul celui ce semnează aceste rânduri, știu cu câtă tărie a înfierat actele din trecut ale anumitor conducători aduși la putere de revărsarea „votului universal". Cele ce urmează le scriu cu jenă, căci mi-e greu să mă deprind cu altfel de oameni, dar le încrustez cu mândria de a fi trăit să cunosc bărbați ca acei pe care îi are astăzi conducerea României, în frunte cu Conducătorul Statului, General Ion Antonescu și profesor Mihai A. Antonescu.

In cartea ce va apare în curând: „Pentru Basarabia și Bucovina", — a Vice-președintelui Consiliului nostru de Miniștri, — capitolul: „Directive și îndrumări date inspectorilor administrativi și pretorilor trimiși în Basarabia și Bucovina", — am găsit aceste, atât de puternice, îndemnuri, așa de înălțătoare, încât, — acum în pragul refacerii României, cu oameni și intenții atât de frumoase, — dacă nu vom isbuti tot ceea ce vrem, înseamnă că ne paște destinul neputinței. Dar acest lucru nu se va întâmpla, fiindcă acei care și-au luat răspunderea reînnoirii Țării vor supraveghea deplina isbândă, — prin toate mijloacele, — a acestei înfăptuiri istorice, pornită prin însăși vărsarea sângelui românesc la hotarul creștinătății.

Vom câștiga războiul, dar iată ce scrie d. prof. Mihai Antonescu: *„Nu este suficient să-l câștigăm. Trebue să câștigăm și pacea"*.

Din Basarabia și Bucovina s'a hotărît a se face două unități administrative de sine stătătoare. In acest scop, pentru partea cea mai grea, — conducerea administrativă, — au fost aleși ca prefecți, inspectorii administrativi, iar ca pretori, cei mai distinși oameni ai acestei bresle, pe care în Basarabia și Bucovina, Guvernul a investit-o cu puteri deosebite, având îngăduința de a hotărî în teritoriul pretoral întocmai ca prefecții în județe, prin coordonarea, prin strângerea frontului de acțiune împreună cu inginerii silvici, agricoli, cu medicii, etc. E un gând minunat de înfăptuire descentralizatoare.

Odată aleși oamenii cei mai buni pentru viața cea nouă în provinciile desrobite, îndrumările continuă mustrător la adresa trecutului, pe care îl plătim azi cu morții de pe front:

„La 1918 unele din provincii au fost tratate în colonii; ratații, nereușiții vieții publice sau profesionale și-au găsit acolo rostul de existență; unii aventurieri s'au strecruat sub aripile suveranității, pentruca în agenți ai puterii publice, să ducă acolo, nu spiritul de unitate și de reconstrucție națională, ci un spirit particularist de încercări mai mult sau mai puțin extravagante și cu caracter personal.

Trebue să înceteze odată pentru totdeauna în obiceiurile poporului nostru și mai ales în acest ceas istoric al reîntrupării naționale, practica tristă, nefericită, de a face ierarhii în teritoriile românești și de a considera provinciile și drepturile lor într'un raport invers cu distanța de Capitală.

Drepturile trebue să fie așezate pe aceleași principii în orice colț al Țării."

Sunt îndreptări pe care nu le vom uita niciodată și adevăruri ce trebuie să fie mereu vii în fața conștiinței celor ce au cinstea de a fi soldați pe frontul refacerii în urma comunismului ruinător.

Ca urmare, de conducerea Basarabiei și Bucovinei se va ocupa direct Conducătorul Statului. E o mare grijă și cinste.

„Generalul Antonescu, — scrie d. prof. Mihai Antonescu — *este hotărît să schimbe Statul; iar în ce mă privește, îmi port cu o statornicie de încăpățânat convingerea nestrămutată că, dacă nu dăm Neamului acestuia reforme adânci și dacă nu avem curajul să privim destinul și să i-l asigurăm prin mijloace hotărîte și repezi, adânci și neîmblânzite, este inutilă orice sforțare și orice iluzie."*

Ce poate fi mai tare decât această sinceritate atât de bărbătească ce se rezumă în „acum ori niciodată"?! E momentul supremelor sforțări pentru marile realizări de temelie. Pământul românesc a fost recucerit. Oamenii aleși pentru refacere au fost trimiși la locurile de răspundere. Munca se pornește.

In ultimele cuvinte, Vice-președintele Consiliului cere acestor elemente de elită să muncească fără orarii, să creieze pentru bucuria de a da Țării viața așteptată de Conducător, visată de către românul necăjit în cine știe ce colț întunecat. *Se pretinde munca neobosită pe teren, ci nu în arhivărie moartă.* Practic și mult: lucru gospodăresc.

„Vă rog deci să părăsiți vechile metode. Și credeți-mă că cel dintâi lucru ce trebue făcut, este să uitați orarile de muncă. V'o spune un om care are mândria să fi uitat adesea să doarmă și să mănânce dela Septembrie și până azi."

*

E tot ce am dorit dela conducătorii Țării. Cuvintele acestea, sub o altă formă, spuse de români fără suprafață politică, simpli români îndrăgostiți de bine și frumos semănat între hotarele Patriei lor, i-au dus la judecăți și chiar în închisori, acum 10—15 ani. (In 1931 am fost tras la răspundere de Directoratul Basarabiei pentru faptul că am cerut în această provincie funcționari „superiori").

Azi porunca refacerii Basarabiei și Bucovinei tocmai prin munca superioară a oamenilor aleși, a unor români care să reprezinte în chip demn ideia de român și pe aceea de autoritate, pornește dela cei în drept, nemai fiind o vagă sugestie a unor particulari incomozi politicianismului decedat.

Suntem încredințați că îndrumările d-lui profesor Mihai Antonescu au avut adânc răsunet în inimile tuturor funcționarilor-misionari și că provinciile repuse în drepturi românești se vor bucura de deplina lor înțelegere.

„Acum ori niciodată"...

Administrația de peste Prut dă, în urma armatelor, un nou examen, ce reprezintă pe alt plan forța românească, obrazul României.

Funcționari români din Basarabia și Bucovina, nu uitați în nicio împrejurare ce-o trăiți, că în fiecare act, în orice gest ce-l faceți stă scris: România!

Prin lupta slujbașilor se câștigă pacea, măreața PACE.

Sabin Popescu-Lupu

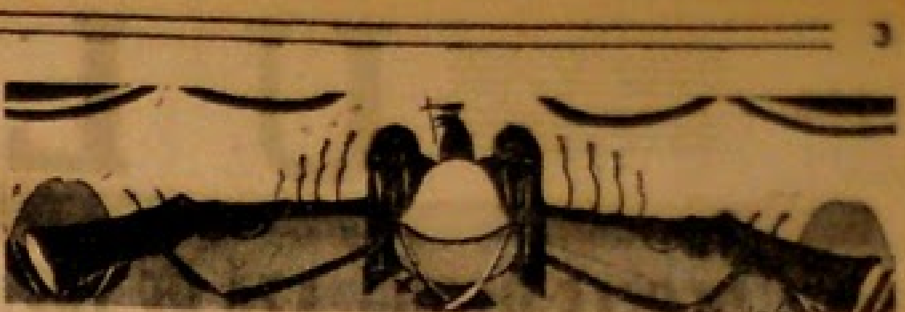
Soldații roșii nu au n'ci o pregătire militară

BERLIN 5 (Rador). — In sectorul central al frontului oriental formațiuni germane au întâlnit o divizie sovietică alcătuită aproape în întregime din elemente lipsite de orice pregătire, chemate foarte de curând sub drapel.

Cei mai mulți dintre oamenii acestei divizii nu știu nici măcar să mânuiască o armă automată

Din declarațiile prizonierilor rezultă că foarte mulți dintre acești soldați au fost puși în fața unui câmp sau a unei mitraliere fără să fi văzut niciodată mai înainte o astfel de armă.

Constrânse de către comisarii politici să se apere, aceste elemente sovietice au fost complet nimicite în luptele corp la corp.

VIZITA MAJESTĂȚII SALE REGELUI IN MOLDOVA ȘI BASARABIA

Comunicatul Casei M. S. Regelui

Majestatea Sa Regele, însoțit de Șeful Casei Militare și Adjutantul de serviciu, a sosit Miercuri 9 Iulie dimineața, în gara Zorleni, unde a fost întâmpinat de d-nii: General Ion Antonescu, Conducătorul Statului și Comandantul de căpetenie al forțelor româno-germane, Șeful Marelui Cartier General, Comandant al Armatei respective, Șeful Misiunii Germane în România și ofițerii din statele majore respective.

După expunerea situației generale de pe întreg teatrul de operațiuni, Majestatea Sa Regele împreună cu Domnul General Ion Antonescu, însoțiți de Suită, au plecat în automobile să inspecteze frontul. Ajunși la Comandamentul unei Mari Unități din regiunea Fălciu după ce Majestatea Sa s'a interesat de desfășurarea operațiunilor locale a mers la un post de observație înaintat, de pe malul Prutului, de unde a urmărit atacul trupelor noastre pe înălțimile dela Est de Prut. Majestatea Sa Regele a observat înaintarea infanteriei și tragerile artileriei.

D. General Ion Antonescu și Comandanții respectivi au dat Majestății Sale Regelui toate explicațiunile asupra luptelor ce se desfășurau.

In urmă Majestatea Sa Regele a inspectat o ambulanță divizionară instalată în imediata apropiere a frontului. Aici Majestatea Sa a vorbit cu răniții care soseau de pe linia de luptă, interesându-se de starea fiecăruia și împrejurările în care au fost răniți. Majestatea Sa a împărțit răniților țigări și cuvinte de îmbărbătare.

In după amiaza zilei de 9 Iulie, Majestatea Sa Regele împreună cu Domnul General Ion Antonescu, au inspectat postul de comandă al unei alte Mari Unități aflat pe Prut în regiunea Albița.

Comandantul Marei Unități, a raportat felul cum s'au desfășurat operațiile în dimineața zilei. Majestatea Sa s'a interesat deaproape de funcționarea Comandamentului și transmisiunilor acestei Mari Unități; de asemeni de situația aprovizionărilor cu muniții și hrană și de modul cum sunt evacuați răniții.

Majestatea Sa Regele a avut prilejul să asiste la transportul auto a unor unități către front.

In ziua de 10 Iulie, Majestatea Sa Regele împreună cu d. General Antonescu și suita, au descins în gara Iași. De aici în automobile au trecut în Basarabia. Străbătând drumurile basarabene, pe alocuri desfundate de ploi, au sosit la postul de comandă al unei mari unități care lupta în codrii Vărzăreștilor. Comandantul marei unități a arătat în detalii operațiunile executate de trupele sale în zilele precedente și în ziua în curs. Majestatea Sa a urmărit cu viu interes desfășurarea evenimentelor și s'a interesat de starea trupelor.

La toate unitățile întâlnite în drum Inalții Oaspeți s'au oprit și au cercetat situația și însărcinările unităților.

In după amiaza de 10 Iulie, Majestatea Sa Regele a vizitat unele unități de aviație germane. Majestatea Sa a fost întâmpinat de comandanții unităților de aviație germane și un mare număr de aviatori, care au primit cu deosebit entuziasm această neașteptată onoare. Comandanții unităților au dat Majestății Sale explicațiuni relative la operațiunile în curs. Majestatea Sa a asistat la înapoierea de pe front a unei puternice formațiuni aeriene germane și a cerut să-i fie prezentate echipagiile care în cursul acelei ieșiri repurtase victorii aeriene. Majestatea Sa a felicitat călduros pe aviatorii germani.

Inapoindu-se la Iași, Majestatea Sa Regele a vizitat Spitalul Sf. Spiridon. La sosire a fost întâmpinat de medicul șef al spitalului și de întreg corpul medical.

Majestatea Sa a trecut pe rând în toate saloanele unde erau îngrijiți răniții, oprindu-se mai ales la paturile ofițerilor și a răniților grav români și germani. Tuturor le-a împărțit cuvinte de încurajare și Inalta Sa gratitudine pentru purtarea lor vitejească. Din partea Majestății Sale s'au distribuit răniților țigări.

Spre seară, Majestatea Sa Regele s'a înapoiat în gara Iași. Inainte de plecare Majestatea Sa a arătat d-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului și Comandantul de căpetenie al trupelor româno-germane, Inalta Sa satisfacțiune pentru timpul petrecut pe front și admirația Sa pentru frumoasele rezultate obținute în operațiuni de bravele noastre unități.

La ora 19.30, trenul regal s'a pus în mișcare și prima vizită pe front a Majestății Sale Regelui a luat sfârșit.

MII DE PRIZONIERI BOLȘEVICI LUAȚI DE GERMANI LA KIEV

BERLIN, 5 (Rador). — In ziua de 4 August, trupe germane au pătruns în dispozitivele unor fortificații sovietice din regiunea situată la sud de Kiev.

Prin lupte violente, germanii au pus stăpânire pe forturi, nimicind pe cei ce se aflau în ele.

Cu prilejul acestei îndrăznețe acțiuni, au fost luați mii de prizonieri și o bogată pradă de război, alcătuită din materiale de tot felul.

Pierderile sângeroase ale sovieticilor sunt foarte mari, numărul morților lor este de două ori mai mare decât al prizonierilor.

*

BERLIN, 5 (Rador). — In Ucraina, nimicirea formațiunilor bolșevice încercuite continuă.

Rapoartele provizorii ale corespondenților de război al Agenției DNB arată că strângerea cercului continuă metodic și că s'au făcut până în prezent foarte mulți prizonieri, iar în plus germanii au pus stăpânire pe echipamentul, armele și vehiculele lor.

Numărul bolșevicilor morți în luptă depășește însă cu mult numărul prizonierilor; în fața pozițiilor unei singure divizi germane au fost găsite cadavrele a 1450 de sovietici, printre cari se aflau numeroși ofițeri și comisari politici.

In armata roșie luptă tâlharii și pușcăriașii

BERLIN, 5 (Rador). — Pe frontul finlandez au fost luați prizonieri bolșevici îmbrăcați în haine civile.

Acești prizonieri au declarat că fuseseră ridicați fără veste dela treburile lor, că li s'au pus arme în mână și au fost transportați imediat pe front și trimiși în luptă fără uniforme, fără echipament și fără nici o pregătire.

Printre acești civili sunt și numeroși deținuți din închisori.

TRUPELE GERMANE DE GENIU PROVOACĂ DERAIEREA UNUI MARE TREN SOVIETIC CU ARME ȘI OAMENI

BERLIN 5 (Rador).— In noaptea de 4 spre 5 August, elemente de asalt ale trupelor germane de geniu au provocat deraierea unui mare tren de transport sovietic care trebuia să transporte, în sectorul sudic al frontului oriental, o parte din resturile armatei sovietice înfrânte, cum și arme și material de război.

Locomotiva și vagoanele trenului s'au rostogolit pe talazul liniei ferate și au luat foc.

Personalul sovietic, care asigura conducerea trenului, a fost cuprins de panică și a încercat să fugă și să se ascundă în pădurile învecinate. Bolșevicii au fost însă primiți de focul soldaților germani postați în păduri; cei cari n'au căzut loviți de gloanțe au fost luați prizonieri.

Linie aeriană Roma-București

ROMA, 5 (Rador). — Miercuri, 6 August, va fi inaugurat serviciul aerian Roma-București, pentru pasageri și mărfuri pe traseul Roma-Tirana-Salonic Sofia-București.

Curesele vor avea loc de două ori pe săptămână.

ULTIMA ORA

M. S. REGELE DECOREAZĂ PE TREI COMANDANȚI DE MARI UNITĂȚI GERMANE DE PE FRONTUL ROMÂN CU ORDINUL „MIHAI VITEAZUL"

Domnul General Antonescu, Comandantul de căpetenie al forțelor româno-germane, continuând inspecțiile pe frontul româno-german, însoțit de un comandant german, s'a deplasat la postul de comandă al armatei germane din Basarabia unde, în numele M. S. Regelui Mihai I, pentru vitejia și curajul de care au dat dovadă trupele germane, cari au luptat alături de trupele noastre, a decorat cu ordinul „Mihai Viteazul" pe trei comandanți de mari unități, consacrând prin acest înalt ordin atât valoarea Comandamentului cât și bravura ostașului german.

Emoționați în fața gestului de înaltă prețuire, cu care au fost onorați cei trei comandanți, au mulțumit călduros d-lui General Antonescu, pentru cinstea ce li s'a făcut, adăugând că alături de Crucea de Fier germană vor purta cu mândrie și ordinul bravilor Cavaleri ai lui „Mihai Viteazul".

Descoperiri uluitoare la fosta legație sovietică din Berlin

BERLIN, 5 (Rador). — După cum s'a anunțat pe scurt, ambasada sovietică la Berlin a fost și ea perchiziționată, ca răspuns la măsura guvernului sovietic de a perchiziționa ambasada Reichului la Moscova îndată după plecarea reprezentanților diplomatici germani.

Perchiziția făcută la ambasada sovietică din Berlin a dus la constatări asemănătoare cu cele făcute la Paris.

Ambasada Sovietică din Berlin cuprinde în total peste 100 de camere. La etajul III, o serie de camere sunt separate de celelalte printr'un grilaj care închide coridorul. Camerele astfel separate sunt despărțite între ele prin uși blindate foarte groase și ele constituiau probabil o închisoare specială, foarte rafinată, de care bolșevicii aveau nevoe pentru a se debarasa de complicii supărători pe care îi recrutaseră tot dintre ai lor.

Pe una din aceste uși blindate au fost descoperite urmele lăsate de 25 gloanțe de revolver. Intr'o încăpere, care servea drept cameră obscură pentru lucrări fotografice, s'au găsit fiole cu acid nitric concentrat, tuburi de cauciuc pentru convorbiri la distanță, fiole cu otravă, acid fosforic și numeroase alte produse chimice care n'au nicio legătură cu lucrările fotografice.

In alte camere au fost găsite posturi de emisiune și de recepție ușor demontabile.

In curtea ambasadei a fost găsită o instalație completă de telegrafie fără fir.

Intr'o pivniță, printre resturi de hârtie arsă, au fost găsite numeroase sigilii de metal, dintre care unul purta pecetea „Consulado de la Republica de Chile en Breslau". Bolșevicii se serveau de sigiliul unui stat străin pentru a falsifica documente politice. S'au mai găsit gloanțe dum-dum, lămpi de sudat cu fiole de oxigen, cantități considerabile de ceară pentru sigilat de proveniență germană și străină, de care bolșevicii se serveau pentru a deschide documentele importante și a le închide apoi la loc după ce le citiseră.

Se înțelege dela sine că legația comercială a Sovietelor, instalată în Lietzenburgerstrasse nu era altceva decât o sucursală a ambasadei de pe Unter den Linden. Aici au fost găsite trei posturi de emisiune complete.

Intr'o pensiune rusească din Alt-Moabit, bolșevicii aveau mai multe lămpi de schimb, iar într'o cameră dela etajul II mai multe antene cu ajutorul cărora se puteau face emisiuni radiotelegrafice.

Comisarii sovietici au prădat tot avutul din regiunile sovietice ocupate de germani

BERLIN, 5 (Rador). — Situația economică a populației civile din regiunile părăsite de Soviete ridică în fața autorităților germane probleme destul de grele.

Din toate povestirile locuitorilor acestor regiuni, rezultă că îndată după 22 Iunie, comisarii politici și funcționarii partidului comunist au jefuit toate magaziile de alimente și au fugit cu prada spre Moscova. Rezervele care mai rămăseseră prin casele locuitorilor au fost ridicate cu forța de soldații sovietici în retragere.

Populația civilă exprimă acum speranța că trupele germane vor putea să restabilească repede situația normală. In regiunile care au cunoscut ocupația germană în timpul războiului mondial, populația are cea mai mare încredere în soldații germani.

DEPOZITE ȘI TRENURI BLINDATE SOVIETICE ARUNCATE IN AER

BERLIN, 5 (Rador).—Aviația germană a atacat și în cursul zilei de Luni, cu puternice formațiuni, unitățile bolșevice, angajate în lupte terestre.

Un număr de 11 care sovietice, cu 120 camioane, au fost distruse în cursul ajutorului dat de avioanele germane formațiilor terestre germane la est de Smolensk.

In plus, poziții de artilerie și de mitraliere bolșevice au fost atacate dela o foarte mică înălțime de avioane germane.

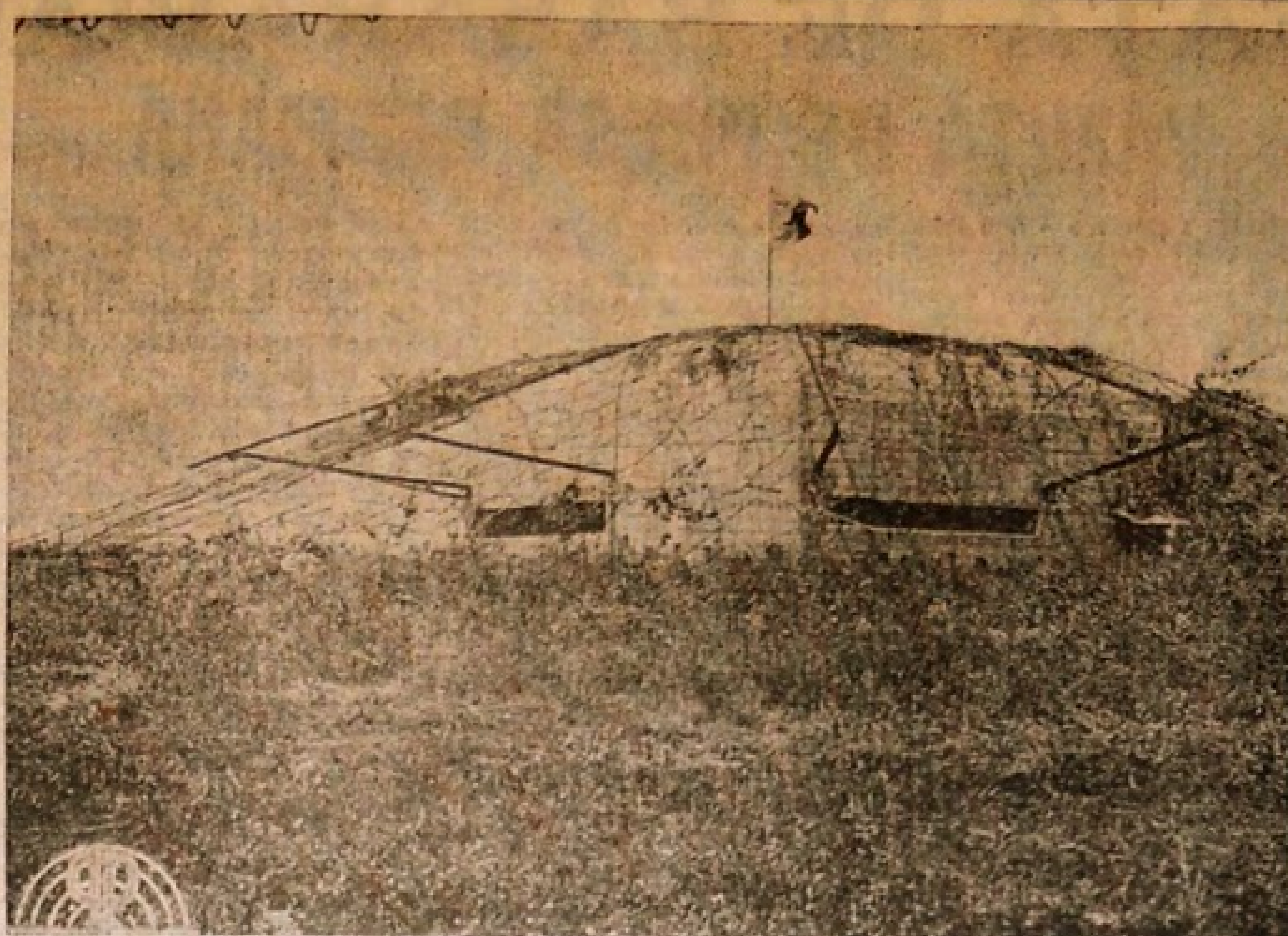
Cu bombe care au căzut în plin și cu lovituri ale armelor de pe bord au fost scoase din luptă baterii bolșevice.

Un depozit de muniții și două trenuri blindate încărcate cu muniții au fost aruncate în aer în același sector al frontului.

Comandamentul sovietic nu mai știe cum merge războiul

BERLIN, 5 (Rador). — Orașul Cholm depe râul Lovat și orașul Bielaja Șerkovi se află în mâinile trupelor germane, — după cum află agenția D. N. B. din sursă competentă.

Dacă Moscova continuă să pretindă că bolșevicii stăpânesc încă aceste localități, atunci în această aserțiune nu se poate vedea altceva decât o dovadă despre faptul că întregul comandament sovietic a pierdut orice posibilitate de a avea o idee generală despre ce se întâmplă pe front.

Cazemată bolșevică deasupra căreia flutură drapelul românesc

COMUNICATUL GERMAN

Forțele armate germane continuă nimicirea hoardelor comuniste în Ucraina

Noui valuri de bombardamente asupra Moscovei

BERLIN, 5 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

In Ukraina, trupele noastre au zădărnicit încercările forțelor inamice de a străpunge încercuirea în care sunt strânse într'un spațiu din ce în ce mai redus. Formațiunile inamice au fost în parte nimicite.

Lărgind teatrul operațiunilor la 100 kilometri spre sud-est de Smolensk, forțele noastre au surprins, în înaintarea lor, un alt grup de formațiuni inamice, pe care le-au distrus în parte, restul rămânând încercuit.

In Estonia, orașul Taps a fost cucerit.

Noaptea trecută, avioanele noastre de luptă, sburând în valuri succesive pe deasupra Moscovei, au bombardat cu efect obiective militare și alte obiective importante pentru apărarea națională.

In atacurile date contra navigației britanice de aprovizionare, aviația germană a scufundat, la mare depărtare spre vest de Irlanda și în Canalul St. George, două vapoare de comerț cu o deplasare totală de 10.300 de tone.

In Africa de Nord, în împrejurimile Tobrukului, un atac dat de englezi cu forțe puternice a fost respins cu pierderi grele pentru inamic.

Avioane germane de luptă au atacat și în noaptea trecută bazele britanice din Canalul Suez. In noaptea de 4 August, ele au distrus în rada portului Suez două vapoare de comerț britanice, cu o deplasare totală de 18.000 de tone și au avariat grav un pachebot care avea pasageri pe bord.

Nici peste zi, nici în cursul nopții, inamicul n'a făcut incursiuni aeriene pe deasupra teritoriului Reichului.

In lupta contra marinei de comerț britanic, marina de războiu și aviația germană au scufundat, în cursul lunii Iulie, vapoare de comerț inamice cu o deplasare totală de 407.600 de tone. In plus, un număr considerabil de vapoare de comerț inamice au fost avariate atât de grav, încât multă vreme ele nu vor mai putea fi puse în serviciu pentru aprovizionarea Metropolei.

In cifrele de mai sus nu sunt cuprinse pierderile suferite de inamic de pe urma minelor.

Legațiile sovietice sunt adevărate centrale de ațâțări la războiu

Senzaționalele descoperiri ale autorităților de stat germane

BERLIN, 5 (Rador). — Din isvor competent, agenția DNB. află că după câteva zile dela isbucnirea ostilităților între Germania și URSS, guvernul Reichului a fost informat că, îndată după plecarea diplomaților germani, autoritățile sovietice au făcut perchiziții în localul ambasadei germane din Moscova.

Fața de această măsură, autoritățile germane au făcut și ele perchiziții la fostele ambasade sovietice din Paris și Berlin.

Rezultatul perchezițiilor făcute la sediul ambasadei sovietice din Paris, unde în ultimul timp funcționaseră birourile consulatului sovietic, constitue o nouă dovadă că reprezentanțele diplomatice ale Uniunii Sovietice sunt adevărate centrale de ațâțări la răsboi, în birourile cărora Kominternul organizează uneltiri revoluționare în diferite țări.

In aripile mai izolate ale clădirii ambasadei sovietice din Paris erau instalate birourile GPU.-ului. Erau încăperi mari, închise cu uși blindate, pentru a căror deschidere a fost nevoe să se lucreze timp de mai multe ore, cu scule speciale. Pereți izolați contra zgomotului, uși blindate cu închidere electrică automată, ferestre tainice și creneluri camuflate prin care se putea vedea și auzi ce se petrece pe coridoare, — toate aceste piese misterioase fac parte din inventariul aripei ocupate de GPU, la care se adaugă un cazan pentru desmembrarea chimică a cadavrelor și un cuptor electric pentru arderea lor, aparate cu oxigen, măști de gaze, cătușe și fiole cu tot felul de otrăvuri. Pe lângă un important și variat material de telegrafie fără fir, s'au găsit instalații complete de emisiune cu accesorii și piese de schimb, aparate portative, instalații de amplificare, sute de lămpi, un bogat material de recepție și aparate cinematografice.

Toate acestea dovedesc că serviciile diplomatice și consulare, întreținute de Soviete la Paris, constituiau în realitate un vast serviciu de informații.

S'au mai găsit fitiluri pentru bombe cu explozie întârziată, mitraliere și puști automate, pistoale cu toată muniția necesară, peste 3500 gloanțe de mitralieră, cum și numeroase valize și lăzi cu explosive foarte puternice.

In birourile fostului atașat militar al Sovietelor în Franța s'au găsit deasemenea, pe lângă mitraliere, revolvere și explosive, niște țigări cu explozie, fitiluri pentru bombe cu explozie întârziată, mai multe lăzi cu muniții și chiar două parașute.

Marile cuptoare chimice din camerile de tortură ale biroului GPU au servit cu siguranță la arderea cadavrului generalului Tiller, fostul șef al emigranților ruși, dispărut în condițiuni misterioase, al generalului Kutiepov și ale altor personalități dintre rușii albi și din rândurile opoziției sovietice din Franța.

CONSPIRATORII CARI AU VRUT SĂ BOLȘEVIZEZE BULGARIA VOR FI CONDAMNAȚI LA MOARTE

SOFIA, 5. (Rador). — A fost terminată instrucția împotriva celor 31 bulgari și 4 străini acuzați de conspirație contra țării.

Corespondentul Agenției „Stefani" semnalează că acuzații plănuiseră să provoace în Bulgaria o lovitură de stat în favoarea Angliei și Iugoslaviei, lovitură menită să aducă la putere pe revoluționarul Dimitrofl.

Judecătorul de instrucție a cerut pedeapsa cu moartea atât pentru acuzații bulgari, cât și pentru cei străini, printre care figurează și numitul Norman Davis, subdirectorul unui birou din legația britanică dela Sofia.

Procesul se va judeca în luna Septembrie.

Comandantul forțelor aeriene din Moscova destituit și împușcat

HELSINKI, 5 (E. P.). — Comandantul aviației din zona militară Moscova a fost împușcat de un comandament al GPU-ului după al 8-lea atac german asupra capitalei sovietice. Ordinul pentru această executare a fost dat de Stalin după ce se stabilise că, contrar asigurărilor făcute până acum de comandamentul aerian al Moscovei, capitala nu era apărată nicidecum împotriva atacurilor aeriene germane.

Un bombardament asupra Moscovei povestit de un pilot german

BERLIN, 5 (Rador). — Un pilot german, care a luat parte la atacul împotriva Moscovei din noaptea de 4 spre 5 August, povestește următoarele despre raidul nocturn al aviatorilor germani:

Avioanele noastre erau încă înconjurate de bezna nopții, când au decolat pentru a pleca, peste trupele sovietice în retragere, să atace amenajamentele de trafic și instalațiile industriale din Moscova.

Drumul este lung.

Ne-am întipărit bine în minte și le citim și pe hărți amănunțite, obiectivele pe care le vom bombarda.

Marginea Moscovei ne este arătată de brațele luminoase ale proiectoarelor, care se întind spre cer.

Artileria antiaeriană începe și ea să tragă, la întâmplare.

Ajungem în curând să vedem locurile primelor noastre succese asupra Moscovei. Iată cotul râului Moscova, pe malurile căruia se află clădirile pompoase ale Sovietelor, care acum se află în ruine. Pe când ochii mei căutau să străpungă obscuritatea, pentru a putea să-mi dau mai bine seama de starea ruinelor, deodată o flacără enormă țâșni la câteva sute de metri mai departe: probabil vreo explozie la cazarma care fusese bombardată de valul dinaintea noastră. Cazarma se vedea și acum, în toată întinderea ei, făcându-și apariția printre flacări și fum.

In timp ce camarazii mei își aruncau bombele în partea de sud și de vest a orașului, noi plecarăm spre nord, bombardând trenurile din gară și instalațiile feroviare.

Bombele cădeau ca un fir neîntrerupt în noapte și spintecau întunericul prin flacări strălucitoare, aruncând în aer locomotive, vagoane și șini.

Deplasarea aerului era atât de mare încât chiar trenuri întregi erau smulse de pe șine și aruncate unele peste altele.

Când socotirăm că am terminat misiunea și ne îndreptam spre bază, o explozie formidabilă, însoțită de o flacăre uriașă, ne atrase atenția: luase foc și explodase un mare recipient de gaz.

Șeful marinei sovietice destituit și chemat la Wladivostok

SHANGHAI, 5 (E. P.). — Comandantul suprem de până acum al marinei sovietice, amiralul Kusnetzov, a fost mutat la Wladivostok. Ca urmaș al său a fost destinat viceamiral Orlov care a fost făcut în acelaș timp amiral. Șeful de până acum al flotei din Marea Baltică, ofițerul de standartă de rangul 2, Haller a fost destituit din postul său.

MAI MULȚI COMUNIȘTI DIN CROAȚIA AU FOST IMPUȘCAȚI

ZAGREB, 5 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Un comunicat al ministerului de interne croat anunță că mai mulți comuniști au aruncat Luni patru bombe contra milițienilor universitari din formațiunile ustașiste adunați la Casa Studenților.

Au fost răniți 28 de milițieni.

Patru comuniști, arestați pe loc, au mărturisit că ei sunt autorii atentatului. Ei au fost judecați de tribunalul special, condamnați la moarte și executați.

Au fost arestați și mai mulți complici ai atentatorilor.

Cei mai mulți dintre acești instigatori sunt evrei.

AVIAȚIA HOARDELOR COMUNISTE NU MAI E IN STARE SĂ SUSȚINĂ LUPTELE AERIENE

BERLIN, 5 (Rador). — Din sursă competentă, Agenția DNB este înștiințată că arma aeriană germană a scos din luptă cea mai mare parte din forțele aeriene bolșevice.

Avioanele bolșevice, care au mai rămas, caută pe cât este cu putință să scape de lupte aeriene.

Formații ale aviației germane au atacat cu succes la 4 August, linii de cale ferată și fortificații de câmp, situate în regiunea dela sud-vest de Kiev.

Avioanele de luptă germane au distrus cu bombe și cu focul armelor de bord postul de observație și cantonamentele unui grup de armată sovietic.

Incendii mari au izbucnit pretutindeni.

Coloanele sovietice în retragere au fost împrăștiate prin atacuri curagioase, date în zbor razant.

Două baterii sovietice au fost nimicite prin focul armelor de bord.

Cu prilejul unui atac asupra unor poziții de artilerie sovietice, mai multe depozite de muniții au fost incendiate.

In sectorul nordic al frontului, aviația germană și-a continuat cu bune succese atacurile sale asupra centrelor de aprovizionare și asupra liniilor de comunicație sovietice.

Mai multe depozite au fost nimicite de exploziile bombelor. Numeroase șosele și drumuri de fier au fost făcute impracticabile.

Aviația germană a intervenit deasemenea cu bune rezultate în ziua de 4 August în luptele terestre, luând parte în formațiuni masive.

Numai în cursul unei acțiuni de sprijinire a unor formațiuni germane care luptau în regiunea la est de Smolensk, au fost nimicite de aviație 11 care blindate sovietice și 120 camioane.

Pozițiile bolșevicilor de artilerie și mitraliere au fost atacate în zbor razant. Un număr de 11 baterii și nenumărate cuiburi de mitraliere au fost scoase din lupte de bombele bine țintite și de focul armelor de bord.

Numărul actelor de vitejie ale aviației germane, numai în ziua de 4 August, s'ar putea prelungi mult mai mult.

Aceasta, în timp ce aviația sovietică numai rare ori a cutezat să-și facă apariția, evitând orice întâlnire cu arma aeriană germană, sau cu focurile artileriei antiaeriene.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9